

finde anvendelse. Det vil betyde, at den efterlevende altid vil kunne indgå nyt ægteskab, hvis boet efter den afdøde ægtefælle skiftes i udlandet, uden at skulle afvente afslutning af bobehandling, eller uden at skulle dokumentere, at skifte er sket.

I relation til boer, der skiftes her i landet, finder Justitsministeriet ikke at kunne udelukke, at der vil kunne opstå situationer, hvor et ægteskab ikke vil kunne indgås, hvis ikke der kan gives skiftefritagelse, f.eks. fordi den ene af parterne ligger for døden. Af denne grund foreslås den eksisterende dispensationsadgang opretholdt.

Med de foreslåede ændringer vil det være enklere for kommunerne at administrere lovgivningen på dette område, og den foreslåede nye formulering af ægteskabslovens § 10 vil give et mere retvisende billede af retstilstanden på området.

Der henvises til arbejdsgruppens rapport, side 11-13, samt lovforslagets § 1, nr. 1.

2.2. Ophævelse af ægteskabslovens § 11

2.2.1. Gældende ret

Ægteskab må ikke indgås, uden at hver af parterne over for den anden og den myndighed, der skal prøve ægteskabsbetingelserne, har afgivet erklæring om, hvorvidt den pågældende har eller venter børn med en anden mand eller kvinde. Oplysningspligten omfatter også adoptivbørn, men ikke børn, som er bortadopteret, jf. ægteskabslovens § 11. Der skal ikke afgives erklæring om afdøde børn eller deres eventuelle livsarvinger.

Overtrædelse af bestemmelsen medfører ikke, at ægteskabet bliver ugyldigt. Ægteskabet vil som udgangspunkt heller ikke kunne omstødes, jf. ægteskabslovens § 24, men ægtefællen kan kræve bosondring efter retsvirkningslovens § 38, nr. 4. Endvidere kan afgivelse af urigtige oplysninger straffes i medfør af straffelovens § 163.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Baggrunden for bestemmelsen er, at oplysninger om børn skal gives, »da disses eksistens kan være af stor økonomisk og retslig betydning for parterne«, og det synes »i det hele taget at være et rimeligt krav, at parterne giver hinanden oplysninger om deres eventuelle børn«, jf. side 43 i betænkning nr. 369/1964 om ægteskabs indgåelse og opløsning samt forældremyndighed og samkøvsret afgivet af Ægteskabsudvalget af 1957.

Bestemmelsen kan efter Justitsministeriets opfattelse opleves som formynderisk og unødigt indblanding i

parternes indbyrdes forhold/kommunikation. Ægteskabslovens § 11 foreslås derfor ophævet.

Som en konsekvens heraf foreslås retsvirkningslovens § 38, nr. 4, tillige ophævet. Efter denne bestemmelse kan en ægtefælle inden for visse frister forlange bosondring, når den anden ægtefælle ved indgåelsen af ægteskabet havde et arveberettiget barn uden for ægteskab eller senere har fået et sådant barn.

Der henvises til arbejdsgruppens rapport, side 14-15, og lovforslagets § 1, nr. 2, og § 2, nr. 2.

2.3. Skilsmisse ved bevilling efter separation på grundlag af stiltiende samtykke fra en af parterne

2.3.1. Gældende ret

En ægtefælle har ret til skilsmisse efter 1 års separation. Hvis ægtefællerne er enige om skilsmisse, har de dog ret til skilsmisse efter 6 måneders separation, jf. ægteskabslovens § 31.

Bevilling til separation og skilsmisse kan kun meddeles, hvis ægtefællerne er enige om at ønske separation eller skilsmisse ved bevilling og enige om en række vilkår.

Ansøger kun den ene af ægtefællerne om skilsmisse på grundlag af en tidligere meddelt separation efter lovens § 31, sender statsamtet en blanket om skilsmisse på baggrund af separation til den anden ægtefælle. Statsamtet beder ægtefællen om at tilbagesende blanketten i udfyldt og underskrevet stand, hvis ægtefællen ønsker at medvirke til skilsmisse på de samme vilkår, som gjaldt for separationen (genneingående vilkår).

Svarer den anden ægtefælle ikke, skal statsamtet normalt rykke for svar. Statsamtet kan også indkalde ægtefællerne eller en af dem til et møde om sagen. Besvarer den anden ægtefælle ikke henvendelserne fra statsamtet, eller ønsker den pågældende ikke skilsmisse på separationsvilkårene, afslås ansøgningen, jf. § 8 i cirkulære nr. 107 af 24. oktober 2002 om opløsning af ægteskab (opløsningscirkulæret). Ægtefællen vil derfor være henvist til at søge skilsmisse ved domstolene, selv om den manglende reaktion fra den anden ægtefælle blot skyldes sløseri eller chikane. I retten vil den »passive« part ofte enten erklære sig enig i skilsmissepåstanden eller udeblive, hvorefter parterne bliver skilt ved dom.

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Den gældende ordning, hvorefter der ikke kan meddeles skilsmisse ved bevilling, når den anden ægtefælle ikke svarer på statsamtets henvendelser, opfattes